

Arrest

nr. 154 645 van 15 oktober 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Chinese nationaliteit te zijn, op 12 juni 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 mei 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 16 juni 2015 met referentnummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 september 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 oktober 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. DOUTREPONT, die loco advocaat L. MA verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché C. MISSEGHERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen hebt u de Chinese nationaliteit en bent u afkomstig uit de Volksrepubliek China (VRC). U zou begin jaren 2000 naar de Verenigde Staten (VS) zijn gevlucht. Uw vrouw zou zich later bij u hebben gevoegd. Uw vrouw werd de vluchtelingenstatus toegekend en zou intussen de Amerikaanse nationaliteit hebben. U verkreeg in de VS een ander statuut en reisde uiteindelijk in augustus 2013 naar de VRC terug. U verkreeg daar een nieuw paspoort en daarmee reisde u naar België. In België verbleef al jarenlang uw zoon, J.(...) Z.(...) (O.V. X), die in 2009 de vluchtelingenstatus verkreeg in België. U stelt dat u niet terug kan reizen naar de VRC omdat u de Chinese autoriteiten beloofde informatie te

verzamelen inzake uw vrouw. Zij zou een erkend vluchteling zijn in de VS op basis van activiteiten bij de Chinese Democratische Partij in de VS.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u volgende stukken voor: uw Chinese identiteitskaart, uw Chinees paspoort, documenten over uw zoon in België, reisattesten, gelegaliseerde aktes en documenten uit de VS.

B. Motivering

Na nader onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratieve dossier, stelt het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) vast dat u noch de status van Vluchteling, noch de Subsidiäre beschermingsstatus kan worden toegekend. De beweerdte vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiäre bescherming die u naar voor brengt komt immers in geen enkel opzicht geloofwaardig of oprecht over.

U verklaarde vooreerst dat u mede wegens de activiteiten van uw vrouw in de VS niet naar de VRC zou kunnen terugreizen (zie gehoorverslag CGVS p.9). Echter, blijkt dat u zelf vanuit de VS naar de VRC terugreisde reeds nadat uw vrouw in de VS erkend was als vluchteling op basis van haar activiteiten daar bij de Chinese Democratische Partij. Bovendien gaf u zelf ook aan dat ook uw vrouw zelf nog naar de VRC reist vanuit de VS (zie gehoorverslag CGVS p.6). Dat de betrokkenheid van uw vrouw op zich voor u een probleem zou zijn bij terugkeer naar de VRC komt dan ook niet geloofwaardig over. Volledigheidshalve merkt het CGVS daarbij op dat u na terugkeer vanuit de VS blijkbaar zonder problemen een paspoort kreeg van de Chinese autoriteiten.

U verklaarde daarnaast dat u dat u in de VRC werd gevraagd door de Chinese autoriteiten om bewijzen tegen uw vrouw te verzamelen en dat u ook daarom niet naar de VRC terug kan gaan (zie gehoorverslag CGVS p.9). Echter komen deze verklaringen niet geloofwaardig over. U hebt ze vooreerst in geen enkel opzicht vermeld tijdens het gehoor op de Deinst Vreemdelingenzaken (DVZ). Meer bepaald werd u gevraagd de vragenlijst van het CGVS in te vullen waarbij u expliciet gevraagd werd waarom u niet naar uw land van herkomst, de VRC, zou kunnen terugkeren (zie vragenlijst CGVS vraag 5). Dat u zulke belangrijke zaken niet hebt vermeld op de DVZ bij het invullen van de vragenlijst van het CGVS, komt niet aannemelijk over. Meer zelfs, u verklaarde in de vragenlijst zelfs expliciet dat u in de VRC geen problemen met autoriteiten of personen kende (zie vragenlijst CGVS vraag 5). U gaf aan problemen te kennen inzake werk nadat uw vergunning was ingehouden, maar die zaken hebt u nergens opnieuw naar voor gebracht bij het CGVS. Wanneer u door het CGVS gevraagd werd waarom u dat niet zei, bevestigde u enkel dat niet te hebben gezegd, zonder aan te geven waarom (zie gehoorverslag CGVS p.10). Dit is uiteraard geen afdoende reden. Daarnaast kon u deze bewering ook op geen enkele wijze staven door enig document of ander begin van bewijs (zie gehoorverslag CGVS p.9). Aldus komt uw zogenaamde asielrelaas over als zijnde loze beweringen die geen enkele geloofwaardige indruk kunnen maken.

U hebt aldus niet aannemelijk gemaakt dat uw relaas en uw beweerdte vrees gegrond zijn in overeenstemming met het Vluchtelingenverdrag. Dienvolgens kunt u zich evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn dus geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiäre beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet verrechtvaardigen.

Dat uw zoon, J.(...) Z.(...) (O.V. 5.816.033), destijds in 2009 door het CGVS werd erkend als vluchteling doet geen afbreuk aan deze beslissing. Immers dient elk dossier afzonderlijk te worden beoordeeld en op basis van zijn individuele merites dient een beslissing te worden genomen. Bovendien blijkt ook nergens dat de status van uw zoon voor uzelf enig probleem zou veroorzaken daar zijn erkenning als vluchteling immers dateert van voordat u zelf naar de VRC terugreisde in augustus 2013. U gaf verder ook aan dat uw zoon ondertussen met een Belgisch paspoort ook al een visum aanvraagde bij de Chinese ambassade in België, hetgeen verder de beweerdte vrees voor u en uw familie ten aanzien van de Chinese autoriteiten ondermijnt (zie gehoorverslag CGVS p.11).

De door u neergelegde documenten wijzigen niets aan deze beslissing. Ze bevestigen uw identiteit en uw reizen, maar niet uw beweerdte problemen die een terugkeer in de weg zouden staan.

De informatie waarop het CGVS zich beroept in bovenstaande beslissing werd als bijlage aan het administratieve dossier toegevoegd (zie blauwe map).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet, van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen van 28 juli 1951, van de artikelen 2 en 3 van het EVRM, van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald van het beginsel luidens welk elke administratieve beslissing gesteund moet zijn op in feite en in rechte juiste en pertinente motieven, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het vertrouwensbeginsel. Voorts voert verzoeker de schending aan van *“de richtlijnen van de UNHCR, Note on Burden and Standard of Proof”*.

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van de gevallen zoals opgenomen in artikel 39/2 van de vreemdelingenwet, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht. Dit houdt in dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingsdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). De devolutieve kracht van het beroep verplicht, noch verbiedt de Raad de weigeringsmotieven van de voor hem bestreden beslissing over te nemen of te verwerpen. Hij dient enkel een beslissing te nemen die op afdoende wijze gemotiveerd is en aangeeft waarom in hoofde van een asielaanvrager al dan niet vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking moet worden genomen.

2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De verzoekende partij dient door een coherent relaas en kennis van voor haar relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als voldaan is aan de voorwaarden gesteld door artikel 48/6 van de vreemdelingenwet.

2.4. In navolging van de het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad geen geloof hechten aan verzoekers asielrelaas. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde dan ook terecht het volgende vast:

“Na nader onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratieve dossier, stelt het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) vast dat u noch de status van Vluchteling, noch de Subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend. De beweerdte vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming die u naar voor brengt komt immers in geen enkel opzicht geloofwaardig of oprecht over.

U verklaarde vooreerst dat u mede wegens de activiteiten van uw vrouw in de VS niet naar de VRC zou kunnen terugreizen (zie gehoorverslag CGVS p.9). Echter, blijkt dat u zelf vanuit de VS naar de VRC terugreisde reeds nadat uw vrouw in de VS erkend was als vluchteling op basis van haar activiteiten daar bij de Chinese Democratische Partij. Bovendien gaf u zelf ook aan dat ook uw vrouw zelf nog naar

de VRC reist vanuit de VS (zie gehoorverslag CGVS p.6). Dat de betrokkenheid van uw vrouw op zich voor u een probleem zou zijn bij terugkeer naar de VRC komt dan ook niet geloofwaardig over. Volledigheidshalve merkt het CGVS daarbij op dat u na terugkeer vanuit de VS blijkbaar zonder problemen een paspoort kreeg van de Chinese autoriteiten.

U verklaarde daarnaast dat u dat u in de VRC werd gevraagd door de Chinese autoriteiten om bewijzen tegen uw vrouw te verzamelen en dat u ook daarom niet naar de VRC terug kan gaan (zie gehoorverslag CGVS p.9). Echter komen deze verklaringen niet geloofwaardig over. U hebt ze vooreerst in geen enkel opzicht vermeld tijdens het gehoor op de Deinst Vreemdelingenzaken (DVZ). Meer bepaald werd u gevraagd de vragenlijst van het CGVS in te vullen waarbij u expliciet gevraagd werd waarom u niet naar uw land van herkomst, de VRC, zou kunnen terugkeren (zie vragenlijst CGVS vraag 5). Dat u zulke belangrijke zaken niet hebt vermeld op de DVZ bij het invullen van de vragenlijst van het CGVS, komt niet aannemelijk over. Meer zelfs, u verklaarde in de vragenlijst zelfs expliciet dat u in de VRC geen problemen met autoriteiten of personen kende (zie vragenlijst CGVS vraag 5). U gaf aan problemen te kennen inzake werk nadat uw vergunning was ingehouden, maar die zaken hebt u nergens opnieuw naar voor gebracht bij het CGVS. Wanneer u door het CGVS gevraagd werd waarom u dat niet zei, bevestigde u enkel dat niet te hebben gezegd, zonder aan te geven waarom (zie gehoorverslag CGVS p.10). Dit is uiteraard geen afdoende reden. Daarnaast kon u deze bewering ook op geen enkele wijze staven door enig document of ander begin van bewijs (zie gehoorverslag CGVS p.9). Aldus komt uw zogenaamde asielrelaas over als zijnde loze beweringen die geen enkele geloofwaardige indruk kunnen maken.

U hebt aldus niet aannemelijk gemaakt dat uw relaas en uw beweerde vrees gegrond zijn in overeenstemming met het Vluchtelingenverdrag. Dienvolgens kunt u zich evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn dus geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet verrechtvaardigen.

Dat uw zoon, J.(...) Z.(...) (O.V. 5.816.033), destijds in 2009 door het CGVS werd erkend als vluchteling doet geen afbreuk aan deze beslissing. Immers dient elk dossier afzonderlijk te worden beoordeeld en op basis van zijn individuele merites dient een beslissing te worden genomen. Bovendien blijkt ook nergens dat de status van uw zoon voor uzelf enig probleem zou veroorzaken daar zijn erkenning als vluchteling immers dateert van voordat u zelf naar de VRC terugreisde in augustus 2013. U gaf verder ook aan dat uw zoon ondertussen met een Belgisch paspoort ook al een visum aanvraag bij de Chinese ambassade in België, hetgeen verder de beweerde vrees voor u en uw familie ten aanzien van de Chinese autoriteiten ondermijnt (zie gehoorverslag CGVS p.11).

De door u neergelegde documenten wijzigen niets aan deze beslissing. Ze bevestigen uw identiteit en uw reizen, maar niet uw beweerde problemen die een terugkeer in de weg zouden staan.

De informatie waarop het CGVS zich beroept in bovenstaande beslissing werd als bijlage aan het administratieve dossier toegevoegd (zie blauwe map).".

Voormelde vaststellingen zijn pertinent, deugdelijk en vinden allen steun in het administratief dossier.

Verzoeker verwijst naar het feit dat zijn echtgenote en zoon als vluchteling werden erkend.

Daargelaten de vraag op basis van welke asielmotieven verzoekers echtgenote en zoon zouden zijn erkend door respectievelijk de autoriteiten in de Verenigde Staten en het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in België, meent de Raad dat iedere asielaanvraag individueel dient te worden behandeld. *In casu* kan, zoals in de bestreden beslissing uitgebreid werd vastgesteld, geen geloof worden gehecht aan verzoekers asielmotieven.

Waar verzoeker verwijst naar de politieke activiteiten van zijn echtgenote en de Chinese Democratische Partij onder de verwijzing naar een rapport van Human Rights Watch moet worden opgemerkt dat dit niet volstaat om aan te tonen dat verzoeker in zijn land werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Dit risico dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hier, gelet op wat voorafgaat, in gebreke.

2.5. Verzoeker maakt, gelet op de hierboven vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn asielrelaas, niet aannemelijk dat hij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van

herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst, *in casu* China, dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging. Verzoeker verwijst enkel naar zijn asielrelaas doch brengt geen elementen bij die aantonen dat er in China sprake is van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. De Raad ontwaart desbetreffend evenmin enige elementen in het administratief dossier.

2.6. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet aantoonde.

2.7. Verzoeker vraagt *in fine* van zijn verzoekschrift het dossier opnieuw over te maken aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker geeft verder niet aan welke substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien oktober tweeduizend vijftien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF